

hvor det foreslaas, at den Del af de kapitaliserede Driftstillæg, som maa opføres paa Aktivsiden, ikke maa overstige 8 pCt. af Nettopræmierne, at foretage den Ændring, at disse kapitaliserede Tillæg ikke maa overstige 7 pCt. af Nettopræmierne, hvorved man kommer til den samme Regel, som har været gældende for Livsforsikringsselskaberne i Treaaret 1914—16, og hvorved man endvidere i Virkeligheden ikke for den store Kreds af Livsforsikringsselskaber herhjemme bevirker nogen Ændring i den Ret, de skulde have til at opføre de nævnte kapitaliserede Tillæg, idet det for Flertallet af Selskaber herhjemme gælder, at Tillægenes Forhold til Nettopræmierne er et saadant, at Selskaberne ikke vil kunne udnytte den angivne Procentsats fuldt ud, neppe heller, naar den sættes til 7.

Til § 9 er der stillet et Ændringsforslag, som man fra alle Sider i Udvalget har kunnet tiltræde, og som ogsaa den højtærede Minister har sluttet sig til. Det gaar ud paa, at faste Ejendomme i et Livsforsikringsselskabs Aarsbalance ikke maa opføres til en højere Værdi end den, der angives ved sidste Ejendomsskyldvurdering. I Lovforslaget, saaledes som det er fremsat, var det foreslaaet, at faste Ejendomme ikke maatte opføres til højere Værdi end den, som fastsættes ved Vurdering efter Lov af 19. Marts 1869, men man har ment, at Ejendomsskyldvurderingen var en paalideligere og rimeligere Værdimaaler end den i Lovforslaget foreslaaede Vurdering.

Endelig har man fra alle Sider i Udvalget været enig om at stille Ændringsforslagene Nr. 11, 12 og 13. Nr. 13 er en simpel Følge af de foregaaende Ændringsforslag, angaar kun en Rettelse i Paragrafnumrene, medens Ændringsforslag Nr. 11 kun tilsigter en Ompostering i Regnskabsfremlæggelsen, saaledes at den omhandlede Meddelelse ogsaa kan stilles foran Regnskabet. Endelig har man gennem Ændringsforslag Nr. 12 foreslaaet indsat Bestemmelser i Livsforsikringslovens §§ 30 og 32, som lovfæster den Praksis med Hensyn til disse Paragraffers Anvendelse, som hidtil har været fulgt.

Tilbage bliver da kun Ændringsforslagene Nr. 8, 9 og 10. Nr. 9 og 10 er stilledes af et Flertal, medens Nr. 8 er stillet af et Mindretal, og jeg skal tillade mig her at anbefale Flertalsindstillingen, som med Hensyn til den Fremgangsmaade, der skal følges af Livsforsikringsselskabet ved Opførelse i Aarsregnskabet af Sel-

skabets Fondsbeholdninger, i alt væsentligt følger det, der er foreslaaet i Lovforslagets § 9, 1ste Stykke, dog med den Ændring, at Tallet „1919“ i fjerde sidste Linie af dette Stykke ændres til „1920“, saa at Regelen om de Papirer, der her er Tale om, og som skulde kunne opføres „til et Gennemsnit af de paa Afslutningsdagen sidst noterede Køberkurser og Kurserne paa de tilsvarende Dage i de nærmest foregaaende 9 Aar, forsaavidt de ved Afslutningen har været i Selskabets Besiddelse i mere end ni Aar eller var i Selskabets Besiddelse ved Udgangen af Aaret 1919“, nu ændres til, at de skal have været i Selskabets Besiddelse „ved Udgangen af Aaret 1920“. Man har endvidere ment at maatte ændre Bestemmelserne om Opgørelsesmaaden for Værdipapirer, som ikke noteres paa Københavns Børs, hvilke Regler er indeholdte i Stykkets sidste Punktum, derhen, at man i Stedet for, som det nu foreslaas, at disse Værdipapirer „højt maa opføres til den Pris, hvortil de er erhvervede, dog ikke over Pari“, indfører, at disse Papirer opføres til den Pris, for hvilken de er erhvervede, „medmindre Værdien maa antages at være lavere“, idet der dog stadig fastholdes, at de ikke bør opføres over Pari. Jeg føler mig overbevist om, at gennem den Form, som man fra Udvalgets Flertals Side her vil foreslaa at give Lovforslagets § 9, vil man opnaa en Opgørelsesmaade, der fuldt ud svarer til, hvad man maa ønske under Hensyn til et Livsforsikringsselskabs særlige Karakter som Pengeinstitut, og man vil ogsaa derved have tilvejebragt Betyggelse for, at man ikke fra et Selskabs Side lader sig friste til af Hensyn til en ren Regnskabsgevinst at erstatte Værdipapirer med andre, hvis Værdi i Virkeligheden er ringere end Værdien af dem, som man har solgt, for derigennem at opnaa en Kursgevinst. Det er jo Overvejelser af den Slags, som har ført ind paa i det hele taget at søge Bestemmelserne i den nuværende Livsforsikringslovs § 23 ændret, og jeg tror, at det Resultat, som man her er naaet til, og som i alt væsentligt følger Forslagets § 9, vil være fuldt ud hensigtssvarende.

Endvidere har man, da en Række Selskaber utvivlsomt allerede har afsluttet Aarsopgørelsen for Aaret 1920, ment det nødvendigt at indsætte den Ændring i § 16, at Lovforslagets Bestemmelser kan finde Anvendelse ogsaa paa Selskabers Aarsregnskaber for 1920, medens Lovforslaget, saaledes som det foreligger, stiller